СВОБОДА
LIBERTY

ЧАСОПИСЬ ДЛЯ РУСКОГО НАРОДА ВЪ АМЕРИЦѢ И ОРГАНЪ „РУСКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА".

Рокъ IV. — Шамокинъ, Па. Четвергъ 11-го Червня 1896. — Число 24.

Календарь.

Червень.		
11	Ч.	Незнакія при.
12	П.	Єрмія ап.
13	С.	Юстина фільософа
14	Н.	3. по СОШ. Никифора
15	П.	Лукиліяна. Клявдія
16	В.	Митрофана патр.
17	С.	Доротея муч.

Змѣстъ.

Головна III. Конвенція „Союза" вôдбула ся 2. с. м. въ Mt. CARMEL, PA.

(Дальше).

Передовсѣмъ згôдно зъ § 33. статутôвъ вôдчитавъ секретарь коротко справоздане зъ тамтогорôчнои головнои конвенціи, котра вôдбула ся 30. мая въ Олифантѣ.

Выдѣлъ вôдбувъ чотыри засѣданя за часъ вôдъ 1. юнія 1895 р. до 1. сѣчня 1896 р. на котрыхъ порѣшивъ выконане внесень предложеныхъ на Гол. Конвенціи — пôдвысшивъ посмертне на 500 дол. и порѣшивъ принимати безъ вступного тыхъ членôвъ, котрй переходять зъ иншихъ товариствъ до „Союза".

Дня 1. сѣчня вôдбулась пôврôчна Конвенція, на котрôй секретарь и касіеръ здали пôврôчне справоздане. Обговорено справу „Д. Ем." Выбрано въ тôй цѣли делеґатôвъ — порѣшено справу посмертного по Мих. Бакошь. (Точне справоздане въ „Свободѣ" ч. 2).

Вôдъ часу 1. сѣчня — 4. юнія вôдбувъ Выдѣлъ 2 засѣдане на котрыхъ застановлявъ ся надъ змѣною статутôвъ.

Въ протягу року приступили члены:

Въ року 1895.

12|8 зъ Pleasat Hill, Pa.

31|8 Beaver Meaddow, Pa. — въ жовтни выступили.

1|10 Elmira, N. Y.

1|12 Centralia, Pa. и St. Clair. Pa.

1|3 Jersey City, N. J.

Заплатили члены:

Olyphant, Pa.	$478.50
взяли	$500 (21.50)
Shamokin, Pa.	$474.00
Mt. Carmel, Pa.	$407.50
взяли	$500 (92.50)
Mayfield, Pa.	$131.000
взяли	$500 (369.00)
Pleasant Hill, Pa.	$494.00

Другй поменшй якъ Jersey City, St. Clair, Centralia, Elmira и поодинокй якъ въ St. Louis, Cleveland, Shenandoah и др.

Померли:

1) Евгенія жена Якова Гамбаль въ Олифантѣ, въ вересни 1895.

2) Михаилъ Бакошь въ Мт. Кармель, въ жовтни 25. 1895.

3) Анна жена Ивана Бойко въ Олифантѣ, въ лютѣмъ 1896.

4) Иванъ Серпякъ въ Майфѣлдъ, въ лютôмъ 1896.

Вôдъ часу заложеня „Союза" до теперь було выпадкôвъ смерти 6, а то 3 мущинъ и 3 женъ — двохъ мущинъ зôстало забитыхъ, оденъ, якъ ходить поголоска умеръ въ наслѣдокъ піятики. Якъ видно зъ того, що жены бôльше умирають.

Число членôвъ вôдъ минувшого року здвоѣло ся, але и число помершихъ здвоѣло ся. До сего часу заплативъ „Союзъ" посмертного $2300.

Великимъ приростомъ членôвъ при теперѣшнôмъ устрою нашого тов. нема чого тѣшитись, бо якъ видно зъ зôставленя: въ такôй самôй пропорціи зростае смертельность, въ якôй збôльшае ся число членôвъ, хоть суть случаѣ и вôдмѣны, але то лишь выѣмки. Примѣромъ „Соединеніе", котре нынѣ числить 4000 членôвъ, а сего року мало 50 посмертныхъ.

Справоздане касове „Союза" за часъ вôдъ 1. юнія 1895 до 1. юнія 1896.

Доходы:

Юній	$186.43
Юлій	119.00
Августъ	157.00
Септемберъ	212.00
Октоберъ	282.00
Новемберъ	240.25
Децемберъ	268.00
Януаръ	240.50
Февруаръ	246.35
Мартъ	317.50
Апрѣль	212.00
Май	237.00
Сума:	2718.33

Росходы:

Юній — Субв. „Свободы"	$30.00
Другй выдатки	5.37
Юлій — „Свобода"	30.00
Августъ „ „	30.00
Септемб. „ „	30.00
и посм. Мар. Гамбаль	280.00
Октоб. — „Свобода"	30.00
Новем. „ „ и „Чартаръ"	76.00
Децем. — „Свобода"	30.00
Януаръ — посм. по Бакоши и „Свобода"	530.00
Февруаръ — посм. Анна Бойко и „Свобода"	280.00
Мартъ — на вôдзнаки и „Свобода"	80.00
Апрѣль — посм. Маріи Серпякъ и „Свобода"	530.00
Май — „Свобода"	30.00
Разомъ:	$1961.37
Остае въ касѣ:	$756.96
Фондъ „Ем. Дому"	$221.10
(У О. Гр. Грушки на „Ем. Дôмъ"	$149.50).

Справоздане принято до вѣдомости безъ дискусіи и выбрано до скоптрольованя рахункôвъ и книгъ товариства О. М. Стефановича, Андея Дениса и Теодора Хиляка. Вôдтакъ приступлено до слѣдуючои точки нарадъ: Внесеня Выдѣлу.

(Дальше буде).

Пôдчасъ нарадъ наспѣли слѣдуючи телеґрамы:

Elmira, N. Y. — Слава и честь вамъ борцямъ за святую Русь! Мы духомъ зъ Вами.

Братство св. Арх. Михаила.

Chicago, Ill. — Честнымъ делеґатамъ III. Конвенціи желаю три разы многая лѣта! Най Богъ благословить Вашу працю.

Григорій Досовый.

New York, City. — Зъ повода главного собранія „Союза" пріймите одъ насъ сердечне благожеланіе. Богъ да благословить труды ваши!

Редакція „Вѣстника".

Shenandoah, Pa. — Сердечный поздравъ рускимъ братямъ працюючимъ за благо народа. Слава!

О. К. Лавришинъ.

Mayfield, Pa. — Слава! Слава! Слава! Конвенціи руского „Союза", многая лѣта почтеннымъ делеґатамъ; сцѣваемъ миръ вамъ братя, абы слава не пропала, лишь тымъ больше ся взмоцнила, наша Русь ту на чужинѣ.

Хоръ и банда майфильдска.
Алексей Шлянта.

Pittsburg, Pa. — Зъ далекого Питтсбурга шлемо по сто разôвъ многая лѣта всѣмъ зôбравшимъ ся на Конвенцію вашу. Наша доля въ вашихъ рукахъ.

Данило Кидонь Кузьмичъ Вахновскій.

Jersey City, N. J. — Слава трудившимъ ся братямъ руского „Союза".

Юстинъ Криницкій
Филипъ Михальскій.

Excelsior, Pa. — Слава всѣмъ Отцямъ и чеснымъ Делеґатамъ „Союза", що працюють славно, а побѣда наша.

Н. Габура.

Mayfield, Pa. — Най жие и процвитае „Рускій Народный Союзъ" на многая лѣта.

Старшина Читальнѣ.

Olyphant, Pa. — Най цвите и процвитае „Союзъ" на славу Руси.

Семанъ Федоровскій
Кумове зъ Олифанту.

Тридневна Конвенція „Соединенія" въ Ню Йорку.

Завдяки одному зъ найдѣяльнѣйшихъ урядникôвъ „Соединенія", мавъ я нагоду присуствовати сего року на конвенціи того товариства, котра вôдбулась дня 26, 27 и 28 мая.

Мѣсцемъ збôрнымъ була обширна и елеґанцко уряжена галя въ Cafe Boulevard на 2-nd Ave.

Конвенція розпочалась богослуженемъ вôдправленымъ О. А. Дзубаемъ въ бруклинскôй церкви, и спôльнымъ обѣдомъ священникôвъ (15) и делеґатôвъ (57), пôдчасъ котрого пôднесено кôлька патріотичныхъ тоастôвъ и вôдчитано надоспѣвшй телеґрамы. По обѣдѣ провѣрено документы делеґатôвъ, а на слѣдовавшôмъ потôмъ засѣданю урядникôвъ ухвалено порядокъ нарадъ на часъ цѣлои конвенціи; властивйжь нарады розпочались доперва на другій день о год. 11¼ рано, а то зъ причины богослуженя, котре такъ довго затягнулось. Третого дня богослуженя вже не було.

Другій день збору розпочато выборомъ президіи на часъ засѣданя, въ котрои складъ вôйшли О. Н. Ханатъ яко предсѣдатель, п. С. Метель яко мѣстопредсѣдатель и ОО. Н. Стефановичь и В. Волошинъ, яко секретари. Потôмъ О. Н. Ханатъ короткою, но досадною бесѣдою, въ котрой завôзвавъ присутныхъ до любови и трактованя справъ безпарціяльно и поважно обявивъ Зборы отвореными и удѣливъ голосу О. К. Лавришину був. секретару „Соединенія" въ цѣли зданя справы зъ дѣяльности свои за послѣднй два роки. Слѣдуючи завôзваню пред. выступивъ О. К. Лавришинъ и ясными, а громогласными словами здавъ справоздане зъ своеи дѣяльности; представивъ докладно финансовый станъ товариства, а также кинувъ кôлька всесторонно обдуманыхъ гадокъ, котрй моглибъ не мало причинитись до просвѣтного и матеріяльного пôднесеня нашого народа, зъ котрыхъ однакъ, на жаль, не всѣ зôстали зреализованй.

Судячи изъ справоздания О. К. Л. дѣяльнôсть его була получена зъ великими трудностями, до котрыхъ поконаня треба було не мало правдивого патріотичного посвященя, енергіи, силы и волѣ. Въ початкахъ приходилось ему боротись не лишь зъ непорядками административными, якй заставъ по попередникахъ своихъ, але и зъ недовѣріемъ людей, выкликанымъ непорядками тыми, а кромѣ того и зъ клопотами финансовыми. Не тутъ мѣсце наводити всѣ данй и цифры вычислюванй О. К. Л. въ справозданю — а досыть буде лишь сказати, що обнявши урядъ заставъ вôнъ въ „Соединенію" братствъ 49 — а нынѣ есть ихъ 91, та що два лѣтъ тому назадъ мало довги „Соединеніе", а днесь, хотя готôвкою похвалитись не може, але все стоитъ въ рôвновазѣ, мае свою друкарню вартости до $1500 и до $400 за книжочки и вôдзнаки на людяхъ.

Тому не дивно, що по скôнченю бесѣды О. К. Л. розлягло́сь въ сали грôмке „слава", а на внесене О. Н. Ханата запротоколовано признательнôсть за ведене дѣлъ для бувшого секретаря.

Дальше слѣдувавъ выбôръ контрольнои комисіи и вôдчитане надôсланыхъ телеґрамъ, мѣжь котрыми були также телеґрамы вôдъ О. И. Констанкевича, О. Н. Дмитрова и редакціи „Свободы", почôмъ вôдложено нарады до год. 2½ по пол.

Пополудневй нарады розпочались, на честь делеґатамъ можь сказати, точно о 2¾ г. и продовжались до пôзна въ вечеръ. Говорено о змѣнахъ статута, тожь дискусія була оживлена, неразъ ажь занадто, такъ що лишь завдяки тактови, енергіи и популярности личности О. Н. Ханата, декотрй загонистй делеґаты давались втихомиряти.

Живѣйшу дискусію выкликало питане: якій языкъ мае уважатись за кореспонденційный (не урядовый) въ „Соединенію", а также питане поставлене п. П. Жатковичемъ, що до формы трираменного креста, находящого ся на ознакахъ. Що до першого, то повставали голосы противъ мадярского языка, що до другои, гадки були подѣленй — дискусія велась пристрастно — но конець кôнцемъ зôставлено всьо по старому. Крôмъ принятя внесеня п. Козубова, щобы установити апеляційный выбôръ для по-

(Продовжене на другой сторонѣ.)

(2)

НАРОДНЫЙ РУХЪ АВСТРО-УГОРСКИХЪ РУСИНОВЪ. (1772-1896)

НАПИСАВЪ

М. Павликъ.

(Дальше).

Такимъ чиномъ рускій нарôдъ въ Австро-Угорщинѣ ставъ у-друге выдѣляти зъ себе интелігенцію, безъ котрои неможливый пѣякій поступъ середъ народу. Та бѣда, що головнй фабрики нашои интелігенціи, — духовнй семінаріи, — то були школы слѣпого послуху для австрійского уряду, — школы политичнои и громадскои неволѣ, а не поступу. Рускй питомцѣ, а далѣ й сѣльскй рускй попы въ загалѣ були агентами австрійского деспотичного уряду, — учителями й розсадниками сервілізму для того уряду середъ рускихъ селянъ — черезъ церкви. Въ сѣмъ однôмъ була спôльнôсть межи народомъ и новою рускою интелігенціею, бо зрештою и тодѣшнй высшй школы й заклады, и само житє могло тôлько вôдчужити сю нову руску интелігенцію вôдъ народу. Навчали тодѣ молодѣжь семінарску майже тôлько про богословскй справы, та ще й у мовѣ руско-церковнôй (не похожôй на простонародну руску мову), та въ мовѣ латинскôй, нѣмецкôй, а даже й польскôй, — а на Угорщинѣ въ мовѣ латинскôй, нѣмецкôй та мадярскôй. Едина цѣль нашои интелігенціи, т. е. новыхъ нашихъ попôвъ була: зрôвнати ся въ усѣмъ изъ латинскими попами, а латинске поповство, звѣсно, прейняте було духомъ шляхты польскои та мадярскои. Вôдси наша интелігенція набирала ся чимъ разъ бôльше незрозумѣлого та противного для нашого селянина — въ мовѣ, въ думкахъ и въ житю. Сей противнародный розгôнъ запанувавъ середъ рускои интелігенціи, особливо пôсля смерти цѣсаря Йосифа II у 1790 р., що бувъ вôльнодумный и противный шляхтѣ. Наслѣдники его стали сильно тягнути взадъ, попустили латинскому духовенству и польскôй шляхтѣ у Галичинѣ, и вони чимъ разъ бôльше стали брати верхъ. Вôдъ тодѣ высше руске духовенство въ Галичинѣ — епископы й консисторіѣ ще бôльше стали пôдлягати польщинѣ. Вони стали помѣтати тыми попами, що вчили ся на руско-церковныхъ богословскихъ вôддѣлахъ, а протегувати тыхъ, що вчили ся на вôддѣлахъ латинскихъ. Черезъ те самй рускй семінаристы пôшли на латинскй вôддѣлы, — и руско-церковнй выклады на львôвскôмъ университетѣ були скасованй. Сама-жь гр. кат. консисторія скасувала руску мову въ гр. к. львôвскôй семінаріи, а завела на то мѣсць мову латинску и польску. Щобы довершити лихо, въ семінарію львôвску перестали пріймати Угорскихъ Русинôвъ, — такъ що вони сходили ся зъ Галичанами тôлько въ вѣденскôй семінаріи. Львôвска гр. кат. семінарія, — якъ каже Яковъ Головацкій, — стала ся зборищемъ езуитскихъ облудникôвъ та польскихъ перекинчикôвъ, людей безъ духа й думки, що дбали тôлько про своє черево и рушали ся по семінарскому дзвôнку. Езуитско-шляхоцкій духъ огортавъ помалу и нисше руске духовенство.

Такимъ чиномъ, у перший десятки рокôвъ нашого столѣтя, польщина въ Галичинѣ въ орала ся була въ житє галицкихъ Русинôвъ глубше, нѣжь за Польщѣ. Середъ Русинôвъ вытворили ся два осôбнй станы: попы й селяне, котрй зразу менче розумѣли ся и менче навидѣли ся, нѣжь коли небудь. Въ той же часъ, на Угорскôй Руси до решты запанувала мадярщина. Высшй рускй станы давно перейшли були на бôкъ Мадяръ; попы рускй тежь подали ся на бôкъ мадярства й латинства; лишався тôлько рускій селянинъ, — та вôнъ бувъ зовсѣмъ темный, бо робивъ панщину.

Та незабаромъ стало зоряти и рускому народови въ Австро-Угорщинѣ. По прикладу Французôвъ, що зробили у себе велику революцію противъ панôвъ и королѣвъ, — пôднялы голову прихильники простого народу въ цѣлôй Европѣ. И въ кождôй славянскôй народности молодй письменнй люде почали зближати ся до простого народу, записувати простонароднй пѣснѣ, оповѣданя, вчити ся простои мовы и заводити еѣ въ письменство.

Межи Русинами сей славянофільскій рухъ проявивъ ся найперше та найяснѣще — на Украинѣ. Бо тамъ нашъ нарôдъ закрѣпощеный бувъ до решты ажь у кôлька сотъ рокôтъ пôсля Галичины, — саме передъ французкою революцією. А передъ тымъ украинскй Русины пôдъ проводомъ своихъ козакôвъ, не давали ся польскимъ панамъ, и навѣть повставали противъ нихъ за Хмельницкого у 17-ôмъ столѣтю, и ще навѣть у кôнци 18-ого столѣтя, — а не въ часы французкои революціи. Й не диво, бо на Украинѣ до р. 1775 було гнѣздо руско-украинскои волѣ — Запорожска Сѣчь. Тамъ збирали ся усѣ найвôдважнѣщй Русины, що не хотѣли панщины, и вôдти вони росходили ся по всѣй Украинѣ, бунтували увесь руско-украинскій народъ противъ Польщѣ. Тому то думки, подôбнй до думокъ французкои революціи, — думки про рôвнôсть усѣхъ людей, ще въ кôнци 18-ого и въ початкахъ 19-ого столѣтя самй зъ себе були розширенй межи рускими селянами на Украинѣ. Тамъ нашй селяне скрôзь тямили про своихъ вôльныхъ та вôдважныхъ козакôвъ, тямили тѣ часы, коли ще не робили панщины, и знали про ту свою кращу бувальщину богато прекрасныхъ пѣсень и оповѣдань, зложеныхъ живою простонародною мовою. Тамъ у загалѣ нашй люде знали бôльше пѣсенъ та оповѣдань, та говорили по руски краще, чистѣйше, нѣжь у насъ, а по руски на Украинѣ говорили тодѣ не тôлько селяне, але й мѣщане и навѣть люде высшихъ станôвъ, зъ попôвъ, шляхты зъ козакôвъ и т. и. Отже, коли свѣтлѣщй Украинцѣ зачули думки французкои революціи та славянофільскій письменскій рухъ, — то имъ навѣть дуже легко було порозумѣти, куды йти. Оть вони й пристали до рускихъ селянъ: почали записувати ихъ пѣснѣ, оповѣданя и т. и. та складати руско украинске письменство въ простôй, мужицкôй мовѣ.

Зъ другого боку, въ початкахъ 19-ого столѣтя, наставъ и межи Поляками рухъ до простонародности. Втративши свою державу, Поляки взяли ся бôльше до науки, и розумнѣщй й лѣпшй зъ нихъ обернули ся до тыхъ простыхъ людей, що були пôдъ Польщею, та або въ нихъ самыхъ стали шукати опоры для Польщѣ, —

SVOBODA

(LIBERTY.)

Weekly Paper

The only Russian political Newspaper published in this Country; circulating in all parts of the United States and Canada, wherever the Russian language is spoken.

Published at 144, South Franklin st; Shamokin, Pa. of each week by the Svoboda Publishing Co.

ADVERTISING RATES:

One inch per annum...$ 10.00

" ,,Six months. ,, 6.00

All comunications should be addressed to:

,,Svoboda" Printing Office
144 S. Franklin, st,
Shamokin, Pa.

Предплата рôчна 2.00

До старого краю........ 3.00

Всѣ дописи и грошѣ просимъ высылати пôдъ адресу:
To "Svoboda" Printing Office
144 S. Franklin, st.
Shamokin, Pa.

Наша газета выходить що тыждня въ Четверъ.

Entered the post office at Shamokin, Pa. as second class mail matter.

УВАГА.

Хотячй приступити до ,,Союза" най посылають вступне и мѣсячне до касіера.

Mr. Gr. Chylak
Olyphant Pa.

И увѣдомити секретара пôдъ адресою.

Rev. N. Stefanowicz
715 Carson str.
S. S. Pittsburg, Pa.

(Продовженє зо стороны першои)

лагоджуваня евентуальныхъ внутренныхъ спорôвъ въ ,,Соединенію", ухвалено еще пôдвышшене посмертного зъ $400 на $500 за чоловѣка и зъ $200 на $250 за жену, а то 47 голосами противъ 21, котрй хотѣли, щобы пôдвышшено посмертне на $600 взглядно $300.

Характеристичне, що всѣ жадаючй пôдвышшеня на $600 були майже выключно зъ захôдної Пенсильваніи, зъ Allegheny County и що они невдоволенй результатомъ голосованя выражались недвозначно о выступленю зъ ,,Соединенія" и заснованю осôбного товариства, якъ не менче о якôйсь нарадѣ тримановй ще передъ конвенціею. Фактъ се зовсѣмъ не вôдрадный, бо свѣдчить о тайныхъ интриґахъ якихсь незнакомыхъ для ширшого свѣта, а певно самолюбныхъ личностей, а слибъ грозьбы тй, котрй якъ сподѣемось зôстануть и на дальше лишь грозьбами, мали дѣйсно сповнитись, бувъ бы се новый доказъ рускои некультурности, если вже не чого гôршого!

Въ Пятницю, т. е. 28. закôнчено нарады делеґатôвъ. Зъ важнѣйшихъ ухвалъ навожу слѣдуючй: утворене желѣзного фонду, котрый мае повстати зъ добавки до вписового по 25 цнт. вôдъ кождого нового члена, пôдвышшене мѣсячного зъ 50 на 60 цнт., обовязокъ заплаты $10 до касы ,,Соединенія" второбрачного члена. Дальше полагоджено кôлька прозьбъ о выплату запомоги по причинѣ смерти и другихъ нещасныхъ выпадкôвъ; передано п. И. Шмидови Емиґраційный Дôмъ и Банкъ на 10 лѣтъ, зъ правомъ контрольованя его и побираня 10 проц. зъ чистого доходу, передано томужь самому п. И. Шмидови выдавництво ,,Американского Руского Вѣстника" на 5 лѣтъ, пôдъ условіями свобôдного користованя ся друкарнею ,,Соединенія" и плачене ему за кождого члена пренумераты въ сумѣ $1.20 рôчно.

Рôвножь пôднесено справу кольонизаціи въ котрôй рѣчевй поясненя давъ о. Н. Стецовичь и заименовано на внесене п. П. Жатковича, почетными членами ,,Соединенія": Епископôвъ пряшевского, мункачевского, станиславôвского, кардинала Сембратовича и ОО. Т. Обушкевича, Павловича изъ Свидника на Угорщинѣ и Евг. Фенцика ред. изд. газеты ,,Листокъ".

Въ дальнôмъ тягу рѣшено зôбрати пôдписы всѣхъ братствъ, котрй малибъ бути засланй дотычнимъ властямъ духовнымъ на доказъ того, що не лишь священники самй, але и народъ домагаесь заведеня ладу въ справахъ церковныхъ. Выбрано кандидаційну комисію и установлено Питсбургъ, яко таке мѣсце, где мае вôдбутись слѣдуюча конвенція.

Закимъ однакъ комисія кандидаційна упоралась зô своею роботою поставлене було цѣкаве внесене зô стороны одного старшого и довголѣтного урядника ,,Соединенія". Урядникъ той зô всѣхъ мѣръ поважный чоловѣкъ впрочѣмъ, жадавъ, щобы ,,Соединеніе" злучилось разомъ зъ ,,Katolick-ою Jednot-ою" и ,,Narodnym Slovenskym Spolkom" въ одну орґанізацію, зъ захованемъ розумѣе ся автономіи кождого зъ тыхъ товариствъ, та щобы по довершеню того пôднести посмертну запомогу на $1000. Внесене тое упало вправдѣ сейчасъ по короткôй яснôй промовѣ о. Н. Стецовича, однакъ мимо того я позволю собѣ до арґументôвъ о. Н. Стецовича докинути ще то, що при такôмъ лученю, товариство молодше, якимъ е безпеpечно ,,Соединеніе" зô взгляду на ,,Katol. Jednotu" и ,,Nar. Slov. Spol." николи зыскати не може, а все лишь стратить, бо въ товариствѣ старшôмъ всегда смертельнôсть бôльша якъ въ молодôмъ, а оно мусить причинятись до поношеня коштôвъ посмертного не лишь за своихъ членôвъ, але и членôвъ другихъ товариствъ зъ котрыми есть въ звязи; дальше, що получене таке потягае за собою велику компликацію машины административнои навѣть сказавбымъ вымагае сталыхъ и добре платныхъ урядникôвъ, бо на иншй занятія такій урядъ часу вже не дае; а наконець що говорячи о лученю ся товариствъ Всч. внескодатель повиненъ бувъ бодай для формы згадати и про ,,Союзъ". Иначе мôгъ бы подумати хто, що для Всч. внескодателя близша ,,Кат. Еднота" и ,,Народ. Слов. Спол." якъ друге товарство Руске. А такъ думаемо чейже не есть...

Опôсля кандидаційна комисія предложила уложенй листы и началось голосоване. Предсѣдателемъ выбрано знова п. И. Шмида, и о. Н. Ханатъ вручивъ ему въ имени ,,Соединенія" хрестъ, яко знакъ признательности и заохоты. Клопоту було лишь трохи зъ выборомъ секретаря. О. К. Лавришинъ помимо двократного выбору не принявъ того уряду, О. Н. Стефановичь яко homo novus также мусѣвъ вôдказатись — такъ що патріотичный тягаръ той впавъ ажь на третого а именно на о. Авг. Лавришина, котрый хотя и разъ зрѣкъ ся, та всежь, коли делеґаты конечно налягали, то вôнъ веденый чувствомъ патріотичнымъ, навѣть помимо свого слабого здоровля, принявъ на себе той обовязокъ вымагаючій великои працѣ и ще бôльшого пожертвованя. Пôдпредсѣдателемъ выбрано п. И. Гатрака, касіеромъ зôставъ и на дальше п. Ю. Вретякъ, контрольоромъ выбрано о. Дамяновича, писмоводителемъ п. П. Жатковича, а до надзирательнои комисіи вôйшли слѣдуючй члены: ОО. А. Дзубай, В. Балогъ, К. Лавришинъ пп. Поточнякъ и Реґецъ.

Дальше выбрано комитетъ редакційный для уложеня програмы для ,,А. Р. В." и нагляду надъ его веденемъ зъ слѣдуючихъ особъ: О. Н. Ханата, О. Авг. Лавришина и О. А. Каминьского. Установлено также комисію кольонізаційну зъ 4 людей, а именно: пп. И. Шмида, П. Жатковича, В. Козубова и Тимцьова. Въ склад комисіи, що мае вести контролю ,,Ем. Дому и Банку" вôйшли пп. И. Лендель, С. Мымель, В. Козубовъ, Кокайко, Рончиньскій — а на внесене о. К. Лавришина також два лица неналежачй до ,,Соединенія" а то: О. Т. Обушкевичь и п. И. Глова.

Внесенемъ тымъ давъ О. К. Лавришинъ выразъ вôдчуваной въ насъ здавна потребѣ спôльнои роботы въ народныхъ справахъ. — Знаемо добрй намѣры о. К. Лавришина и вѣримо въ ихъ щирость, такъ само вѣримо и въ те, що не лишь оденъ о. К. Л. чуе потребу вспôльного дѣланя на народнôй нивѣ, але есть такихъ людей такъ мѣжь священниками, якъ и свѣтскими людьми бôльше и дасть Богъ число ихъ буде рости щоденно, однакъ помимо того всего внесене тое и приняте его не уважаемо за таке, котребъ могло мати велике реальне значѣне. Пôдставы, на котрыхъ стоить теперь ,,Ем. Дôмъ(?) и Банкъ" суть того рода, що выключають вспôльне дѣлане ,,Соединенія" и ,,Союза", а мы то тôлько моглибъ назвати вспôльнымъ дѣланемъ, если бы оба тй товариства мали инґеренцію въ тôй справѣ вôдпоручникôвъ своихъ, хоть бы она навѣть стояла пôдъ фирмою лишь одного изъ нихъ. Оно булобъ и дôйшло до такои спôльнои роботы, слибъ не пôдпольнй интриґи особъ третихъ, котрй знищили добрй намѣры обохъ сторôнъ и хто знае на якъ довго. — Въ виду того чи прiймуть предложенй члены комисіи зъ по-за ,,Соединенія" офѣровану имъ честь, чи нѣ — се рѣчь для самои справы ,,Ем. Дому и Банку обоятна, але она може причинитись до высуненя пытаня взаимного порозумѣня ся ще бôльше напередъ — и за се мы О. К. Лавришину вдячнй.

Мимоходомъ годить ся вспомнути за одну неформальнôсть, котра мала мѣсце на Конв. ,,Соединенія", а то тому, що спраоздане контрольнои комисіи, правду сказавши, функціонувавши дуже поволно и абсолюторія старому выдѣлови наступили допера по выборѣ выдѣлу нового, до котрого вôйшли также где-котрй старй урядники. По удѣленю абсолюторіи заявивъ О. Н. Ханатъ, що предметъ нарадъ вычерпаный и замкнувъ зборы.

По многихъ тостахъ въ честь президіи, уступившихъ урядникôвъ, новыхъ и всѣхъ делеґатôвъ загремѣла патріотична пѣсня: ,,Подкарпатскіи Русины оставте глубокій сонъ".

Тогожь самого дня вечеромъ взяли делеґаты участь въ балю, котрый давали ню-йорскй Русины на дохôдъ церкви, но якъ зачуваемо ню-йорскй дѣвчата не дуже були вдоволенй зъ того, бо всѣ майже делеґаты вже жонатй. За то патріотична бесѣда О. К. Лавришина була оплескувана кôлькакратно.

На другій день рано вôдбулось чиновническе засѣдане новыхъ урядникôвъ ,,Соединенія", где по-при другй справы ухвалено выдати Календарь найдальше до 15. Новембра.

Наконець ще слôвъ пару. Вражѣне загальне добре. Е люде, що хотять працювати и працюють, дай Боже лишень, щобъ ихъ було якъ найбôльше, бо праця не иде на дармо. Зняте мадярскои хоругви зъ вôкна, выступъ противъ мадярскому языку, всьо то свѣдчить, що народъ починае думати, що чуесь Русиномъ, хоть не разъ и по словеньски ,,hutori". Но не вôдразу Кракôвъ збудували, такъ само и тутъ годѣ все зробити наразъ. А хоть бы и тутъ все було зроблене, не вôльно угорскимъ Русинамъ забувати ще на свôй старый край, на той край, где ихъ роднѣ, ихъ сестры и браты стогнуть пôдъ гнетомъ мадярскимъ и роблять послѣднй усилія, щобъ уйти пащи всепожираючого мадярского молоха. Того они не повиннй забути нѣколи и тутъ въ свобôднôй Америцѣ засновати аґенцію для будженя народного духа въ старôмъ краю. Звôдси повиннй йти тысячѣ екземплярôвъ брошуръ и часописей правдиво народныхъ, ити въ курнй хаты, тамъ мѣжь той бѣдный придушеный зô всѣхъ бокôвъ народъ — а вôнъ заговорить, якъ заговоривъ тутъ вôдотхнувши свободно...

А проводирѣ народнй, котрыхъ дѣлане тутъ, перенесене на Угорщину уважалось бы революційнымъ навѣть може, повиннй и по поворотѣ своимъ на родину не покидати знамени народного, але нести его дальше непохитно и смѣло.

И сли коли угро-рускій народъ буде мати такихъ проводирôвъ у себе дома, якъ тутъ ихъ мае — мы перестанемъ боятись о его будучнôсть...

Гость.

ВѢСТИ ИЗЪ СТАРОГО КРАЮ.

Допись зъ Руси Галицкои.

12. Мая 1896.

(Реформа выборôвъ въ Австріи. — Товариства ,,Руска Рада" въ Рaвѣ рускôй и въ Сокали. — Рухъ межи польскими хлопами. — Посолъ зъ Долинщины О. Небиляковець. — Анкета жѣночои працѣ. — Еміґрація. — Градъ. — Знов заборона мітингу).

(Конець).

Еміґрація тревае дальше. Въ першихъ днияхъ мая сновали ся по улицяхъ Львова нашй хлопы-еміґранты цѣлыми ватагами, безпечно було якихъ 50 родинъ. Староства не выдали имъ паспортôвъ и они выходжують свои папери у Львовѣ. Годинами выстоюють по паньскихъ передпокояхъ и коритарахъ въ намѣсництвѣ та дрѣмають по сходахъ. Въ аґентурѣ Тушиньского зголосило ся 5. мая до выѣзду до Бразиліи 134 дорослыхъ и 89 дѣтей. Въ тôмъ числѣ е зъ Жовкôвского 21 родинъ, зъ Сокальщины 12 родинъ, зъ Бережанщины 8 родинъ, прочй зъ львôвского, товмацкого, золочѣвского и рогатыньского повѣту. Тыми нещасливыми жертвами нѣхто зъ львôвскихъ Русинôвъ не займае ся, ще и доси нашъ рухъ еміґраційный не зъорґанізованый.

Того самого дня 5. мая переѣхало черезъ Кракôвъ 600 еміґрантôвъ. Доносять о тôмъ вѣденьски дневники. Зъ Рогатинщины пишуть про еміґрацію, що тамъ въ першихъ днияхъ мая выѣхало богато людей грошевитыхъ, а дальше 13. мая мали и всѣ бѣдаки (они и на кошта дороги не мають) выѣхати. И такъ зъ Курянъ ѣде 11 душъ зъ всегонавсего 250 злр., 7 душъ разомъ мають 350 злр., 9-теро знов 400 злр. а 7-еро щось 550 злр. Зъ села Волька ѣде 13 людей зъ дванайцять сотками ґульденôвъ, зъ Демнѣ 7 душъ мае на дорогу 300 злр. Зъ тыми грошами ледви чи до моря достануть ся, а що дальше буде? Тамошнй Отцѣ духовнй пробували имъ ростолковати рѣчь, але куда тамъ! и слухати нѣхто не хоче. Еміґрація до Бразиліи мусить постôйно розвивати ся. Се е объявъ тревалый, не переходовый. Зъ однои стороны тисне нашого хлопа крайна нужда, зъ другои стороны аґенты пôдъюджують и туманять темный на-

---

сильнѣйшои, нѣжь була шляхта, — або хоть у ихъ житю здоровѣщои поживы для польского письменства. Такимъ чиномъ у Полякôвъ появили ся були великй поеты, писателѣ й ученй, польске письменство розвило ся такъ, якъ нѣколи передъ тымъ. Окрôмъ того, Поляки задумали вôдбудувати Польщу, и найперше вôдорвати найбôльшу частину еѣ вôдъ Россіи. Зôрвало ся польске повстане у Варшавѣ, въ листопадѣ 1830 р. и воно зрушило й галицко-руску молодѣжь — семинаристôвъ у Львовѣ й Вѣдни. Пôшли горячй споры про те, чи йти помагати Полякамъ, чи нѣ, и що робити? Варшавске повстане тягло ся ажь до осени 1831 р. и увесь той часъ туды йшли зъ Галичины Поляки, и навѣть деякй Русины...

Отсе польске повстане спонукало й галицкихъ Русинôвъ до самостôйного житя.

Якъ разъ рôкъ передъ варшавскимъ повстанемъ, 1829, приѣхали до Львова два молодцѣ рускй: Маркіянъ Шашкевичь и Иванъ Вагилевичь, записали ся на философію, а на вдержане були принятй до семинаріи, яко будущй богословы. У Львовѣ вони застали Якова Головацкого, котрый тутъ кôнчивъ гімназію. а въ рôкъ потôмъ тежь записавъ ся на философію. Найпалкійшій зъ нихъ Маркіянъ Шашкевичь пильно слѣдивъ за всѣми тодѣшными письменскими й повстанскими рухами, и вже въ р. 1831 загадавъ велике для руского народу дѣло. Вôнъ познакомивъ ся зъ Яковомъ Головацкимъ, — що тежь займавъ ся славянскими справами и ще въ гімназіи записувавъ рускй народнй пѣснѣ, — и заявивъ ему, що вôнъ Русинъ, що молодѣжи рускои треба основати тайне товариство, вправляти ся въ рускôй народнôй мовѣ, заводити еѣ въ розмовахъ середъ рускои интеліґенціи, пôдняти рускій народный духъ, просвѣщати нарôдъ и завести въ Галичинѣ руске письменство въ мужицкôй мовѣ, — по примѣру Украинцѣвъ.

Головацкій познакомивъ Шашкевича зъ Иваномъ Вагилевичемъ, и вони всѣ три до того стали нерозлучнй, що товаришѣ прозвали ихъ ,,рускою трôйцею". То були першй спасителѣ рускои народности въ Галичинѣ.

Найзавзятѣщій изъ нихъ М. Шашкевичь справдѣ зорганізувавъ, изъ філософôвъ и семинаристôвъ, бôльше товарство, до котрого, окрôмъ ,,трôйцѣ", належали ще: Лопатинскій, Ількевичь, Иванъ Головацкій (Яковôвъ братъ), Бульвинскій, Острожинскій, Покинскій, Урицкій, Минчакевичь, Кульчицкій, Охримовичь, Гадзинскій, Бѣлинскій, Козановичь и другй. Вступаючи до товариства, товаришѣ мусѣли подати руку и заявити честимъ словомъ, що обѣцяють до смерти працювати для добра народу та вôдродинъ руского письменства въ простонароднôй мовѣ. Окрôмъ того Шашкевичь, приладивъ чисту книжку (альбомъ) ,,Руську Зорю", де кождый товаришь мусѣвъ уписати, рускою скорописью, свое имя й прозвище, тай додати якій стишокъ або приказку. Острожинскій написавъ: ,,Час вже Ляхам перестати, А Русинам зачинати". Сй слова можна вважати за поклик усякихъ галицко-рускихъ починôвъ.

М. Шашкевичь старавъ ся вводити руску мову не тôлько въ розмовы семінаристôвъ межи собою, але и въ прилюднй промовы и проповѣди. Пôсля впадку варшавского повстаня, польскій революційный рухъ скупивъ ся въ Галичинѣ и грозивъ захопити й руску молодѣжь мѣжь инчимъ и противъ Австріи. Супротивъ того, семінарска старшина стала устроювати въ семінаріи урочистй промовы до всѣхъ семінаристôвъ про обовязки пôдданыхъ для цѣсаря, (якъ уже сказано) головна й вѣчна тема австро-угорскихъ Русинôвъ, вôдъ котрои не могли вызволити ся и товаришѣ Шашкевича, анѣ навѣть вôнъ самъ. Тй промовы выголошували старшй, способнѣйшй семінаристы, и то по нѣмецки, по латински, або по польски. Въ р. 1833 Шашкевичь сказавъ семінаристамъ, чому бы не говорити тыхъ промовъ по руски? Старшина зголила ся, и Шашкевичь першій сказавъ таку промову по руски. Промова подобала ся семінаристамъ незвычайно, и въ нихъ поселивъ ся рускій духъ. На другій рôкъ, 1834 р. семінаристы задумали обходити урочисто 66-тй роковины рôздва тодѣшного австрійского цѣсаря Франца І-ого и Шашкевичь написавъ на те свято вѣршь у честь цѣсаря. Се бувъ першій у Галичинѣ вѣршь у мужицкôй мовѣ. За свою поетичну красу та живу мову, вѣршь сей подобавъ ся незвычайно не тôлько въ семінаріи, але въ загалѣ въ цѣлôй Галичинѣ. ,,Въ тôй малôй пѣсенцѣ, — писавъ познѣйше, 1850 року, якійсь товаришъ Шашкевича, мабуть Микола Устіяновичь, — вôдбивъ ся, якбы въ величавôмъ образѣ высокій духъ и глубокое несрôвнаное чувство того молодця. Заспѣвавъ вôнъ въ нѣй по святорусску, заспѣвавъ зъ широкои украинскои груди: взбивъ ся соколомъ по надъ днѣстряньскій вины, и взнѣсъ собою въ короткôмъ, але высокôмъ взлетѣ руское слово въ нечаемій свѣты. Якъ блискавицею либля тая пѣсня по земли Галича и розмножувала ся въ тысячныхъ перепискахъ (печатано ю ачейже тôлько въ 300 оттискахъ) и трафивши кождому до серця розсвѣтила яснѣйше цѣль народного житя; и стала ся, кругло сказавши, основнымъ звукомъ для молодыхъ письменникôвъ Галича". (Див. Зоря Галицка, 1850, ч. 88).

Тодѣ, на бажане Шашкевича, львôвскй семінаристы остатного року дали собѣ слово, що проповѣди будуть говорити въ церквахъ рускихъ у Львови, по руски. ,,Плешкевичь першій, — оповѣдае Яковъ Головацкій, — приготовивъ руску проповѣдь для мѣскои (волоскои) церкви, та дивѣть но ся, яка була сила упереджения й звычаю! Проповѣдникъ выйшовъ на амвонъ, перехрестивъ ся, сказавъ славянскій и, поглянувши на руску интеліґентну публику, не мôгъ промовити руского слова. Зовсѣмъ збитый зъ толку, вôнъ узявъ зошитъ и запинаючи ся переводивъ свою проповѣдь на польске и на силу еи скôнчивъ". Семінаристы рѣшили, що у Львовѣ годѣ говорити церковнй проповѣди по руски, хиба по селахъ, — але Шашкевичь не давъ ся переконати и, на другій рôкъ (якъ тôлько стало ему можна говорити проповѣди) 1835 р. 1-ого октобра вôнъ та Юліянъ Величковскій и Микола Устіяновичь выголосили рôвночасно въ трехъ рускихъ церквахъ у Львовѣ по руски. Вôдъ тодѣ, мало по малу, й другй рускй попы не тôлько по селахъ, але й по мѣстахъ, починають говорити проповѣди по руски, — а перше все говорили по польски.

(Дальше буде).

родъ. Бразилійске корабельне товариство зробило въ серпни 1892 року зъ бразилійскимъ правительствомъ таку угоду, що до 10 роковъ перевезе до Бразиліи (розумѣе ся за добру нагороду) цѣлый миліонъ (тисячь тисячокъ) людей зъ Европы. Въ Бразиліи є дуже мало людей, всего 14 миліоновъ бѣлыхъ, а 9 миліоновъ чорныхъ и червоноскôрыхъ. За то землѣ є 12 разъ только якъ цѣла наша Австрія, а въ Австріи 38 миліоновъ людей. Найбôльше въ Бразиліи недостає робôтниковъ, до того нашь покôрный хлопъ рускій якъ бы вродивъ ся. Тому то аґенты такъ полюють на всякй способы за рускими хлопами. Въ минувшомъ 1895 роцѣ перевезено зъ Европы до Бразиліи 79 тисячь людей, зъ самои Австріи 11 тысячь. Русиновъ въ послѣднихъ трехъ рокахъ еміґрувало безпечно бодай 20 тысячь душь, якъ не бôльше. Отъ теперъ на дворѣ время ажь любо, гарна весна настала. А нещасный рускій хлопъ кидає свою ролю и плугъ и втѣкає въ свѣты за море. И то еміґрують теперъ заможнѣйшй, бо коли здержали даровый перевôзъ черезъ море, то бѣдному нѣкуда рушити ся зъ хаты. Але се певна рѣчь, що „не вôдъ хлѣба, але вôдъ батога несъ втѣкає!"

Великій градъ упавъ 4. мая въ Сяноцкôмъ и сильно понищивъ озимину. Найгôрше лютувала буря межи Д...ымъ а Барановкою, тамъ прикрило землю ледомъ на 5 сантиметровъ и градъ лежавъ до другого дня. Взагалѣ цѣлый початокъ мая трѣвала непогода. Черезъ то вся робота въ поли спинила ся, бо годѣ було брати ся до мокрои ролѣ. Найгôрше потерпѣли сады, бо задля зимна цвѣтъ зовсѣмъ зниневчивъ ся.

Мітинґъ хлопскій мавъ вôдбути ся въ Рушельчичахъ коло Перемышля дня 3. мая, але староство заборонило, бо „вѣче скликали елементы небезпечнй для теперѣшного ладу и намѣряючй знищити теперѣшный устрой суспôльный". Дивне диво! Староста въ Перемышли бере ся судити хто безпечный, а хто небезпечный для державы? Цѣкава рѣчь чи є въ него на то якій „термометеръ", чи якъ вôнъ то пôзнає? Межи скликуючими бувъ и посолъ Стефанъ Новаковскій! Сторонскихъ не пускали жандармы (щось 10 люда) до села. Того хлопа, у котрого вѣче мало вôдбути ся, арештували. Жандармамъ допомагавъ розганяти людей почтмайстеръ Лѣсовичь! Се вже дуже яскраве свѣтло кидає на галицкй обставины, що почтмайстеръ вмѣсто марки лѣпити и печатки прибивати бере ся горожанъ австрійскихъ розганяти. Такого драбугу въ иншомъ краю порядно провчили-бы, що не пôсъ для табаки, а табака для носа и що якъ-бы хлопы не платили податки то и вôнъ немавъ-бы що ѣсти. Коли вже хоче ся ему політику княрувати, то нехай-бы бувъ на щось бôльше вывчивъ ся, а тогдѣ певно бувъ-бы мудрѣйшій и не вôдгрававъ сумнои ролѣ жандармского термінатора. Нашй люде були дуже розъяренй и ледви удало ся посламъ ихъ успокоити, хотѣли силою остоювати ся за свое право.

Й. П.

НОВИНКИ.

Народнй оловцѣ и зошиты вже вандрують до Бразиліи.

„Дѣло" подає таку вѣсть: „Въ перщихъ дняхъ червня с. р. выѣздять зô Львова до Бразиліи два делеґаты выдѣлу краевого, щобы оглянути тамошнй вôдносины галицкихъ осадниковъ. Именно ѣде одинъ Полякъ, проф. д-ръ Іосифъ Семирадскій, котрый вже кôлька разôвъ бувавъ въ полудневôй Америцѣ, и одинъ Русинъ, о. Чайковскій. Зъ ними поѣде также молодый священникъ, о. Роздôльскій, котрого Є. Ем. кардиналъ Сембратовичь высылає на пароха до Ріо Кляро въ Паранѣ. (Одинъ рускій священникъ о. М., мабуть поѣхавъ уже въ цвѣтни с. р. до Бразиліи на власну руку.) — При сей нагодѣ повиннй тй нашй священники повезти якъ найбôльше всякихъ рускихъ книжокъ для нашихъ кольоністôвъ въ Паранѣ. Найбôльшій попытъ мають и тамъ: календарѣ, библіи, молитвенники, спѣванники, збôрники колядъ, житя святыхъ, образы святыхъ (рускй!) и т. д., якъ также книжки школьнй: букварѣ и читанки. Тй и иншй книжки можна бы въ части роздавати тамъ безплатно, а въ-части и розпродувати, беручи ихъ зъ нашихъ книгарень въ комісъ по можливо зниженôй цѣнѣ. Упрашає ся о якъ найчисленнѣйше и найскорше дальше надсылане всякихъ злишныхъ книжокъ, **здекомплетованыхъ рôчниковъ „Дзвôнка", „Читальнѣ"** и т. д., щобы выѣзджаючи за нять недѣль делеґаты могли взяти зъ собою. Просить ся адресувати до „Просвѣты" у Львовѣ въ ринку ч. 10. Дуже пожадане є также закупно школьныхъ **зошитôвъ и оловцѣвъ** для школьныхъ дѣтей рускихъ въ Бразиліи, бо — якъ пишуть тамошнй осадники — въ пралѣсахъ бразилійскихъ дуже тяжко о тй рѣчи. Для насъ се дрôбниця, а для рускои народности за рôвникомъ се важна рѣчь. Поляки безнастанно збирають и высылають туды тысячки польскихъ книжокъ". — Только „Дѣло".

Прецѣ вже разъ здобули ся галицкй Русины на вôдвагу и посылають патріотичнй оловцѣ и зошиты до Бразиліи. Се вже бôльше, якъ ідіоцтво, то вже дитиньство примѣшане зъ крайною глупотою. Та вжежь нашй „Рутенцѣ" въ Галичинѣ не будуть такй глупй, щобъ мѣхами высылали патріотичнй оловцѣ до Бразиліи! Чижь они думають, що въ Бразиліи вже нѣхто не пише, анѣ жадныхъ школъ нема, такъ якъ прим. въ турчаньскôмъ повѣтѣ? Оловцѣ и зошиты можь купити по дорозѣ въ Rio Janeiro и въ каждôмъ другôмъ мѣстѣ. Книжки и газеты, але не здекомплетованй рôчники „Дзвôнка" и „Читальнѣ" — се маємесце, але змилуйте ся — не народно-рускй оловцѣ и зошиты.

— **Мадярскй безобразія.** Мадярске миленіумъ дôйшло въ декотрыхъ мѣстностяхъ Угорщины просто ad absurdum. Въ мѣстѣ Варинѣ жиды устроили въ честь міленіума рôдъ театрального представленя, до котрого бувъ имъ потрѣбный балдахинъ и они выслали депутацію до мѣстного приходского священника и почетного крылошанина, щобы имъ давъ церковный балдахинъ. Ксендзъ, яко мадярскій патріотъ, не вôдмовивъ жидôвскôй просьбѣ. Коли жиды принесли балдахинъ на мѣсце, де мало вôдбути ся представлене, христіяне явили ся тамъ въ великôмъ числѣ и забрали балдахинъ а ксендзъ не мôгъ имъ за то ничь зробити, такъ якъ боявъ ся, щобы за кощунство не бувъ своими прихожанами нападеный и побитый.

Въ великôмъ Варадинѣ на міленіумовыхъ мадярскихъ торжествахъ явили ся католицкй епископы въ мадярскихъ народныхъ костюмахъ. Кардиналъ Шляухъ прибувъ на торжество міленіума въ узкихъ вышнурованыхъ пантальонахъ вишневои фарбы, въ жовтыхъ черевикахъ зъ острогами, въ колпацѣ зъ пѣрями и въ шубѣ зъ леопардовои шкôры; въ такôмъ-же костюмѣ явивъ ся на торжествѣ также уніятскій румуньскій епископъ Павелъ, а римско-католицкій епископъ Винклеръ явивъ ся на торжествѣ навѣть въ панцерной сорочцѣ. Кореспонденты мадярско-жидôвскихъ газетъ не въ силѣ за то нахвалити сихъ трехъ достойниковъ католицкои церкви, такъ якъ видять въ нихъ самыхъ лѣпшихъ мадярскихъ патріотôвъ.

— **Наслѣдки еміґраціи.** До войсковыхъ вправъ, котрй мали вôдбути ся въ мѣсяцю маю, призвано — якъ доносить Kurjer Przemyski — до 45-ого пѣх. полка, котрый рекрутує ся зъ Сяноччины, 500 резервистовъ. Изъ сего числа явилось лишь 43, бо прочй — въ Америцѣ.

— Въ Chicago, Ill. пануе страшне горячо; дня 5. с. м. три особъ згинуло вôдъ удару сонѣчного. Термометеръ вказує въ тѣни 90 степенѣвъ.

— Въ St. Louis, Mo. Оденъ Полякъ мавъ зложеныхъ въ банку $400.00, котрй недавно выбравъ, бо хотѣвъ ся женити. Закимъ еще прійшло до весѣля, сховавъ грошѣ до куфра. Найшла ся тымъ часомъ честна душа, котра добравши ся до куфра, вôдраховала для себе $300.000, а $100 полишила властителеви, думаючи, що $100 выстане на весѣля. Честный злодѣй.

— Для нещасливыхъ въ St. Louis, Mo., котрымъ все майно знищила буря (tornado) минувшого тыждня, зôбрано въ дорозѣ складокъ до теперь $200.000.

— Въ Milwaukee, Wis. пануе великій стрейкъ робôтниковъ при стрѣткарахъ. Компанія платить навѣть людямъ, щобы ѣхали стрѣткарами, щобы ся выдавало, що нема стрейку. Люде боять ся однакъ уживати такъ выгôдной ѣзды, бо всюда страйкеры чекають на такихъ пасажирôвъ зъ камѣнемъ та револьверами. Дня 3. с. м. зôставъ пострѣленый кондукторъ Swartz и моторманъ John Breen, для котрого нема надѣи, щобы живъ.

— Въ Shamokin, Pa. всѣ рускй шторы, а есть ихъ пять, лучать ся въ одну велику компанію, зъ головнымъ складомъ (wholsale) въ Шамокінъ и двома філіальными шторами (branch) оденъ на Новомъ мѣстѣ (Шамокінъ), а другій въ Excelsior, Pa. Шторъ той чартерованый, заложеный на удѣлы (шеры) по $25.00, зарекордованый въ кортѣ въ Sunbury, Pa., має въ оборотѣ суму кôлканайцять тысячь долярôвъ и задумує купити на власность камяницю на шторъ и головный складъ за суму $10.000. До штору має бути прилучена бучерня (продажь мяса) а зъ часомъ и шторъ зъ убранями. Въ правдѣ другй народности выступили противъ Русиновъ въ газетахъ англійскихъ, кричачи що Русины хотять все загорнути въ свои руки, однакъ то лишь пуста гавканина. Честь тымъ Русинамъ, котрй вже разъ прійшли до понятія, що лишень сполучеными силами можна щось здѣлати. Богъ нехай благословить красному, мудрому починови.

— **Чорна книга лѣкарѣвъ.** На оріґинальну гадку впали лѣкарѣ въ Монпеліе у Франціи супротивъ недужихъ, котрй не платять. Они заложили спôлку, до котрои приступили навѣть професоры тамошного выдѣлу лѣкарского, и запровадили т. зв. „чорну книгу". Коли якій-сь лѣкарь не може достати заплаты за лѣчене хорого, взывають вылѣченого передъ комісію спôльки и она може по выслуханю обохъ сторôнъ вписати хорого до „чорнои книги"; завсѣгды-жь дѣе ся се тогдѣ, коли хорый не являє ся. Каждый лѣкарь достає списъ такихъ хорыхъ и на слѣдуючій разъ не смѣє пôдъ нѣякимъ условемъ подати такому хорому свою лѣкарску опѣку.

Справы робôтничй.

— Shamokin, Pa. Есть выглядъ на лѣпшй часы. Вôдъ 8. с. м. т. є. вôдъ понедѣлка розпочинають брехи належачй до рединьскои компаніи робити по пять дней въ тыждни, по повнôмъ часѣ.

— Braddock, Pa. Робота по всѣхъ фабрикахъ иде добре, лишень кôлька фабрикъ зôстало замкненыхъ на короткій часъ.

— Minneapolis, Minn. — Стрейкъ, якій зробили мулярѣ противъ своихъ працьодавцѣвъ. выпавъ въ користь мулярôвъ, понеже будуть доставати по 40 цент. за годину роботы.

— Vivian, W. Va. Робота иде ту добре, а хто хоче достати ту роботу, нехай приходить, а роботу найде. Около 50 людей може ту заразъ сталу роботу достати.

— Chicago, Ill. Въ тутейшихъ кравецкихъ варстатахъ працює 1,181 дѣвчатъ, нониже 16 лѣтъ числячихъ.

— Milwaukee, Wisc. На жадане уніи кльерковъ (субектôвъ) всѣ купцѣ мусять замыкати въ недѣлю свои шторы.

— Pittsburg, Pa. Ту всюда робота иде добре. Во всѣхъ майже фабрикахъ робота иде неперестанно, а особливо на S. S. Pittsburg и Allegheny.

— Bishop, Pa. Въ околичныхъ майнахъ робота иде всюда добре. Робить ся стало, однакъ народу есть ту повно, котрй поприходили остатными часами и не радить ся никому приходити ту глядати роботы.

— Wheeling. W. Va. Робота иде ту досить добре, бо робить ся во всѣхъ фабрикахъ повный часъ. — Въ поблизкôмъ мѣстѣ Benwoode. робота иде также добре.

— Columbus, O. Въ тутейшихъ желѣзныхъ фабрикахъ де выробляють дрôтъ, робота иде повною силою и есть надѣя, що такъ дальше пôйде.

— Haverstraw, N. Y. Въ тутейшихъ фабрикахъ робота иде добре. Робôтники мають сталу роботу, а и такъ потреває цѣле лѣто. — Въ другихъ фабрикахъ робота иде также добре.

— Erie, Pa. Орґанізація робôтниковъ выняла собѣ адвоката (лоера), котрый має заступати каждого члена, если-бы той не зароблявъ выжше $25 на мѣсяць.

ВСЯЧИНА.

Великій муръ Китайскій (Чайны) есть 1250 миль довгій, 20 стôпъ грубый и 20 стôпъ высокій, вежи на мури, котрй одна вôдъ другои недалеко, суть до 40 стôпъ высокй. Муръ той бôльше якъ 2000 лѣтъ якъ побудованый. Миліоны людей працювало коло него и вся робота була покôнчена въ десять рокахъ. Китайцѣ поставили его повздовжь свого краю въ тôй цѣли, щобы пôвночнй народы и Татары не моглись до нихъ достати.

Длячого люде пють? На тое пытане дає професоръ Bunge въ Bazel слѣдуючу вôдповѣдь: Головною причиною до призвычаєня ся до пійтыки есть охота наслѣдованя другого. Перша склянка пива, першій келѣшокъ горѣвки не смакує лѣпше, якъ перше циґаро. Люде пють длятого, бо тое роблять и другй. Справдешнй малпы. Наколи однакъ привыкнуть до питя, то не забракне имъ николи причинъ до дальшого питя. Пе чоловяга протое, що ся зъ другимъ прощає, пе также коли ся и витає; пе коли есть голодный, щобы голодъ забити; пе коли ситый, щобы апетитъ побудити; пе коли ему зимно, щобъ ся розогрѣти; пе коли горячо, щобъ ся охолодити; пе чоловѣкъ коли ся ему спати хоче, щобы не заснути; пе коли ся спати не хоче, щобы заснути; пе бо ему смутно; пе бо ему весело; пе при крестинахъ, щобъ дитину лѣпше окрестити; пе при шлюбѣ, щобъ молодята знали що имъ якъ найлѣпше желає; пе при похоронѣ, щобъ всѣ видѣли якъ вôнъ небôщика жалує; пе въ кôнци коли немає що робити. Чижь однакъ суть ту всѣ поводы до питя вычисленй? Нѣ, бо тыхъ-бы и въ грубôй книжцѣ не списавъ.

Одного разу запытавъ цѣкавый сусѣда, що любять жѣнки. Той вôдповѣвъ: любять мущинъ, горѣвку, пиво, вино, каву, палити цигара, красно убирати ся и сварити ся. А що не любять: грошей, старыхъ убрань, не гарну моду и колотливыхъ мужѣвъ. Чи то правда, най на то вôдповѣдають жѣнки.

— Велика бѣда теперь на островѣ Сициліи. Люде умирають зъ голоду. Уряды мѣйскй не могуть ничь зарадити тому, а держава знову не хоче, бо має богато клопотôвъ въ Африцѣ зъ вôйною.

Скринка листова Редакціи и Администраціи.

Предплатникамъ „Свободы" въ Юнкерсъ. Нѣколи жадной дописи вôдъ нѣкого зъ васъ не приймемо. То буде найлѣпше, бо не будете мати способности оденъ другого чернити.

Глядає ся! Где єсть?

Михаилъ Венцель, родомъ зъ Грабу, пов. Ясло, Галичина. Приѣхавъ зъ краю 1884 р. має перебувати гдесь коло Ню Іорку (New York). Хто-бы о нѣмъ знавъ нехай подасть вѣстку на адресу:

Asafat Kurywka
226. Boy str.
Shamokin, Pa.

НАДЪ СТАВОМЪ

(Конецъ.)

Потонувши въ такихъ — на его поглядъ — справедливыхъ думкахъ, Матвѣй и не счувъ ся, якъ въ лѣсѣ затрѣщало сухе галузя и якъ кôлькохъ людей, узброеныхъ ломаками, появило ся на березѣ ставу. Поредомъ ишовъ будный...

Бувъ се хлопъ высокого росту и сильнои будовы тѣла, зъ лицемъ, якъ у дворскои собаки, котра и ночи не доспить и по хребтѣ достане, а паньского добра допильнуе.

— А ты зновъ ту! — зверещавъ будный до Матвѣя. — Злази сюда, пташку! чуешь?

Матвѣй узрѣвши будника, ставъ якъ стѣна блѣдый, але йти не думавъ.

— Чи я по тебе йти маю? — крикнувъ будный, вывихаючи палицею по воздусѣ.

— Стрѣбуй! — вôдповѣвъ холоднокровно Матвѣй, наставляючи супротивъ ворога держало вôдъ своеи фатки и прибираючи грôзну самооборонну поставу.

— Гей! хлопцѣ! здôймѣть его зъ-вôдтамъ якъ грушку! — крикнувъ будный, пускаючи ся лѣзти на вербу.

За будным полѣзли другѣ. Та заледви вчѣпили ся похилого пня, наразъ щось затрѣщало, вôдтакъ — шумъ, крикъ, плюскъ воды и кôлькоро людей вразъ зъ пôдорваною вербою провалило ся въ воду.

Першій выдôставъ ся зъ воды Матвѣй. Вôнъ стрѣпавъ кôлька разъ своею кудерявою головою и вода потекла зъ ухъ и зъ рота, та цюркомъ пустила ся зъ волося по лици. Та не було якъ просушуватись. Осудивши свое не надто корисне положенє и роздивившись яко-тако въ несподѣваной ситуацій, вôнъ зымивъ повалену вербу и, придержуючи ся одною рукою, вôдбивъ ся кôльканайцять метрôвъ вôдъ берега — на ставъ. Другою рукою державъ перевѣшену черезъ плечѣ торбу, зъ котрои половина рыбокъ повтѣкала до волы.

Будный на-силу выдравъ ся на берѣгъ. Вода стѣкала зъ него на траву якъ зъ собаки. Вôнъ трясъ ся цѣлый вôдъ зимна и зъ злости Его помôчники бовтали ся въ трощѣ и въ сѣтовиню.

— Не вылазѣть! — кричавъ до нихъ будный. — Ловѣть его! Хто зловить, достане на могоричъ... Ловѣть скорше, бо втѣкне!

И справдѣ, Матвѣй щасливо вылѣзъ на вербу и веслуючи ногами, ставъ посувати ся на середину ставу.

Тогдѣ будному прійшла до головы нова щаслива гадка. Вôнъ пôдôйшовъ кôлька крокôвъ вôдъ воды на берѣгъ и пôднявъ зъ землѣ камѣнь.

— Хлопцѣ! до мене! — крикнувъ, метаючи камѣнемъ на воду въ тôмъ напрямѣ куды Матвѣй сунувъ ся на своей колодѣ.

Хлопцѣ справдѣ вылѣзли на берѣгъ и градъ камѣня посыпавъ ся на Матвѣя.

А вôнъ тымчасомъ припавъ грудьми и головою до колоды и зъ вôльна плывъ на середину ставу. Камѣнье минало его щасливо, лише вода оббризкувала его зо всѣхъ сторôнъ за кождымъ разомъ, якъ камѣнь падавъ близь него въ воду. Матвѣй ставъ говорити отченашъ, а въ дусѣ промышлявъ надъ тымъ, що рыба его пропала и двохъ келишкôвъ горѣвки не буде...

— Берѣть меньші! — верещавъ будный, — бо бôльшій не доходять и цѣляйте! Хто вцѣлить, достане на могорѣчъ!

Градъ камѣнцѣвъ посыпавъ ся въ-другѣ.

Плюскъ воды... легонькій крикъ... ще кôлька камѣнцѣвъ вôдъ берега и... тихо.

— Досыть! — закомандувавъ будный. — А теперь ходѣть хлопцѣ до пана!

Але они не йшли. Они дивили ся, якъ Матвѣева розбита голова кôлька разôвъ зъ воды то вынирала то назадъ потопала. Ажъ и потонула на вѣки.

— — — — — —

На серединѣ ставу гойдала ся самотна колода обризкана кровью. Передъ хвилею сколочена вода вернула зновъ до свого спокою и вôдбивала въ своѣмъ чистôмъ зеркалѣ сине блакитне небо, и кôлька хмаръ бѣлыхъ погôдныхъ, и сонце ясне горяче, що зъ горы заглядало цѣкаво въ воду.

* * *

А дома тымчасомъ вже чекавъ на Матвѣя обѣдъ готовый и дѣти выбѣгали ажъ за ворота дивити ся: чи не несе ихъ тато рыбу...

Основане въ Олифантѣ Товариство любителѣвъ музыки (складаюче ся изъ 10 членôвъ) пôдъ назвою:

„Русско-славяньска музыка“ (орхестра)

грае зъ нотъ пôдъ управительствомъ **Ювеналя Обушкевича** на смычковыхъ инструментахъ, — хороши русскіи, словеньскіи, польскіи, венгерскіи и англійскіи танцѣ и марши.

Кто изъ краянôвъ Руснôвъ, Словакôвъ, Полякôвъ, желаль-бы собѣ на весѣляхъ, Екскурсіяхъ, баляхъ хорошой музыки, най удасть ся на адресу:

Juwenal Obuszkewicz & Co.

OLYPHANT, PA.

P. O. Box 388.

Юрій Сѣнява.

(GEORGE SIENIAWA)

ОЛИФАНТЪ, ПА.

Одень рускій сальонъ на цѣлѣмъ Олифантѣ.

Достанешь тамъ все, що зажадаешь. Хочешь напити ся найлѣпшого свѣжого пива, всякого ґатунку, чи будьтелькового, чи на пiклинка иди до Юрка Сѣнявы!

Хочешь выпити порядну шнапатырку доброй віски вступи до Сѣнявы!

Есь темперенсомъ, та и у Юрка Сѣнявы угасишь свое прагнѣнє, чи то сайдôвъ, чи содавотеръ, чи другими безальокогольовыми напоями.

Крôмъ того тримае вôнъ конѣ и карычи. Коли маешь потребу зеднати карычи чи то на весѣле, чи крестины, чи на похороны, удай ся до Юрка Сѣнявы, а вôнъ во всѣмъ выслужить тобѣ.

Не забувайте братя на свого брата

ЮРКА СѢНЯВУ

въ Olyphant, Pa.

LIACHOWICZ & FEINBERG

(Ляховичъ и Файнбергъ)

425 Shamokin st.

ШАМОКИНЪ, ПА.

Польско-литевскій зегармістры и ювілеры.

Всяки направы зегарковъ выконують точно, таньо и въ короткомъ часѣ и за направу гварантує. — Мае на складѣ великій выбôръ зигаркôвъ золотыхъ и срѣбныхъ по дешевой цѣнѣ, и за доброту кождого зигарка гварантуе.

Обручки слюбни, якъ хто купуе дôстае въ подарунку гарный будзѣкъ.

Стѣннй зегары дають на выплатъ.

PETRO SERAFIN

Петро Серафинъ

424 Shamokin St.

Рускій готель.

Мае пиво, віску и всякй другй здоровй напиткп. Готель чистенькій, услуга порядна, честна и солідна.

Вже часъ покинути чужихъ, а себе самыхъ пôдпомагати.

РУСКІЙ КОМ. ШТОРЪ

727 Commerce st.

ШАМОКИНЪ, ПА.

Менажеры:

Михаилъ Лабовскій

Михаилъ Колодѣй

Всяки товары найлѣпшого сорта, дуже туни

Родимцѣ! не спомагайте жидôвъ, але своихъ братôвъ!

РУСКА ТОРГОВЛЯ

(Greek Store Company)

415 Shamokin St,

въ ШАМОКІНЪ ПА.

Поручае мѣсцевымъ Русинамъ и на околицю свôй богатый складъ всякого рода виктуалôвъ и майнерскихъ знарядôвъ.

Е тутъ мясо
И лопата,
Суть и скирнѣ
И гербата,
Перець, гвозды й кобасы,
Мука, крохмаль, солонина
Мыски, горпки всѣ овочи
Зеленина й сушенина.
Е чернушка,
Е петрушка.

Іоанъ Захаріяшь

(JOHN ZACHARIASZ)

Freeland, Pa.

Выготовляе всякй рѣзбярскй церковнй роботы, якъ иконостасы, олтарѣ обохъ обрядôвъ и другй рѣчи. За солідну роботу ручать священники и рады церковнй, для котрыхъ церковь вôнъ роботы выготовлявъ.

РУСКІЙ КРАВЕЦЬ

Теодоръ Олесньовичь

(Theodore Olesniowicz)

319 Beech st.

SCRANTON, PA.

Найлѣпшій кравець на цѣлу околицю. Учивъ ся въ краю и въ Америцѣ. Найлѣпше знае робити одежи для священникôвъ — якъ реверенды и пр. Всякй вôдзнаки и шапки для Братствъ дуже хорошо выготовляе. Робить дуже добре, якй хочете убраня цивільнй.

Люде, Русины — вже часъ покинути жидôвъ — вже часъ зайти до свого чоловѣка.

РЕСТАВРАЦІЯ и КАВЯРНЯ.

TROMETTERS'

(Тромейтеръ)

Cor. Rock & Sunbury str.

SHAMOKIN, PA.

напротивъ National Bank.

Снѣданя, Обѣды, Вечери.

Въ кождôмъ часѣ можна дôстати такъ горячй якъ и зимнй перекуски. Потравы прилагодженй на европейскій способъ, дуже смачно. Услуга пильна и солідна.

Особнй покоѣ для родинъ. — Найлучшй вина, пива, лікеры, віски и всѣ можливй напитки. Цѣна дуже мала.

Препоручае ся всѣмъ сю реставрацію, а передовсѣмъ приѣзднымъ.

Пишучій сей адвертайсментъ ручить за Тромейтера.

Гаврінлъ Малнякъ

Гуртовный складъ

(Wholsale)

20 Market st.

SHAMOKIN, PA.

Мае завсѣгды на складѣ свѣже добре пиво въ великихъ и малыхъ бочôвкахъ зъ найлучшихъ броварôвъ, горѣвки (whiskey) и лѣкеры найлѣпшого ґатунку

Братя! замовляйте у свого!

M. ROTHSCHILD,

642 E. Sunbury St.

ШАМОКИНЪ, ПА.

Великій складъ всякого рода убрань. для старшихъ и для дѣтей. Капелюхи, шапки и всякй другй рѣчи того рода въ найлѣпшôмъ ґатунку, въ низкихъ цѣнахъ.

JOSEPH WALLISCH

JOHN AMBICKI

(Йосифъ Валѣшь)

(Иванъ Амбицкій)

212 Lincoln St.

SHAMOKIN, PA.

Спôлка найлѣпшихъ, найсолíднѣйшихъ и найтаньшихъ кравцѣвъ на цѣле мѣсто.

Роблять дуже ладно убраня нови, на весѣля, недѣлѣ, свята и на будни дни. Хто разъ у нихъ купить убранє, певно нѣколи до другого кравця не зайде, бо такъ полюбить ихъ роботу, що и другому ще порадить зайти до нихъ.

Мають на складѣ готови убраня, кошулѣ, и други розличнй рѣчи.

Спробуйте краяне, а не пожалуете.

Руска Бучерня.

Russian Meat Market

Якова Онущака

(JACOB ONUSCHAK)

248 Asburton Ave.

YONKERS, N. Y.

Тôлько оденъ на цѣле мѣсто рускій бучеръ. Продае все свѣже мясо и волове и теляче и вепровину. Розвозить въ часъ.

Братя Русины! Спомагаймо себе всѣ вспôльно на кождôмъ кроцѣ, а будуть зъ насъ люде! Газдинѣ, если есьте Русинками, то вспоможете Русина.

Dr. F. J. MEEK,

Д-ръ. МИКОЛАЙЧИКЪ

Cor. Shamokin & Chesnut st.

Одинокій лѣкарь, славянинъ на цѣле мѣсто. Лѣчить всякй хоробы совѣстно и въ короткôмъ часѣ. Особливо незрôвнаный лѣкарь въ справахъ положничихъ.. Говорить по англійски, по руски и по польски. Горячо поручаемо сего знаменитого доктора, нашимъ Русинамъ.

НАЙСТАРША, НАЙЛУЧША, НАЙСЛАВНѢЙША

АПТИКА

есть безперечно

T. R. CLARKSON & CO.

Cor. Shamokin & Sunbury st.

SHAMOKIN, PA.

Всѣ докторы мѣжь котрыми и Д-ръ Миколайчикъ шлють свои рецепты и поручають всѣмъ тую аптику, де всѣ лѣки приготовляють ся совѣстно.

ОДИНОКІЙ РУСКІЙ ШТОРЪ

въ

ОЛИФАНТѢ ПА.

Пôдъ зарядомъ

ГЕОРГІЯ ХИЛЯКА

Звѣстного руского патріоты. Есть се найлучше заосмотреный зô всѣхъ шторôвъ во всѣ потрѣбнй товары и всякого рода по якъ найтаньшôй цѣнѣ.

Кождый тамошный Русинъ уважаючи себе правдивымъ и щирымъ патріотомъ, най спѣшить до свого руского штору. Особенно нашй ґаздынѣ най йдуть громадно!

На що Юськôвъ, Шмулѣвъ помагати? Идѣть до свого.

W. H. LEWIS,

11. Sunbury St.

BRANCH STORE.

SHAMOKIN, PA.

Складъ всякихъ музичныхъ инструментôвъ, якъ трубы, гармонін, пяніна, скрипки, басы и другй красній инструменты. Цѣны не высокй, а инструменты дуже добрй, спровадженй зъ найлѣпшихъ фабрикъ. Якъбы хто хтѣвъ повеселити ся въ недѣлю и свята, най зайде тамъ, а купить собѣ таньо красный, музичный инструментъ.

Найлѣпше лѣкарство на всѣ слабости зъ фабрикѣ:

„RIPANS CHEMICAL Company“

Лѣчить слѣдуючй слабости: Нуднôсть, мдлости. бôль головы, цѣмѣрку, вѣтры, нестравнôсть, затверджѣне, направляе жолудокъ и всѣ другй слабости.

Лѣкарства тй называють ся такъ:

Ripans Tabules.
Ripans Tabules cure nausea.
Ripans Tabules: at druggists.
Ripans Tabules cure dizziness.
Ripans Tabules cure flatulence.
Ripans Tabules cure headache.
Ripans Tabules cure dyspepsia.
Ripans Tabules assist digestion.
Ripans Tabules cure bad breath.
Ripans Tabules cure biliousness.
Ripans Tabules: one gives relief.
Ripans Tabules cure indigestion.
Ripans Tabules cure torpid liver.
Ripans Tabules: gentle cathartic.
Ripans Tabules cure constipation.
Ripans Tabules: pleasant laxative.
Ripans Tabules: for sour stomach.
Ripans Tabules cure liver troubles.

Можна дôстати во всѣхъ аптикахъ.

Хто хоче напити ся свѣжого пива, доброи віски и въ кождôмъ часѣ дôстати закуску — най прійде до честного руского чоловѣка

Ивана Репа

(JOHN REPA)

118. Public Square

Exchange Hotel Restaurant — а дуже добре буде услуженый.

Хто мае яку справу на кортѣ не потрѣбуе далеко ходити, а при тôмъ и добру пораду дôстане у

ИВАНА РЕПЫ.

въ Wilkes Barre, Pa.

J. BOBKOWSKI

ПРЕДПРІЕМЦЯ ПОХОРОНÔВЪ.

Вынаймае такожь керичи на похороны, хрестины и весѣля по дуже низкихъ цѣнахъ.

300

PEARL and MULBERRY st,

SHAMOKIN PA.

Удавайте ся въ потребѣ до него.

LAUER BREWING CO.

въ READING, PA

Пиво одного зъ найбôльшихъ броварôвъ въ Pennsylvenii „LAUER BREWING CO.“ есть вôльне вôдъ всякихъ примѣшокъ, и для того есть найздоровшимъ. Завсѣгда одной и той самой доброты и пріемного смаку и есть споряджано пôдъ зарядомъ одного зъ найздôбнѣйшихъ и досвѣдченыхъ пивоварôвъ.

Выробляе въ найлѣпшôмъ ґатунку Porter and Lager Beer, Stock Ale, Old Brown Stout and Porter in Vaults.

Сальонѣсты и приватнй родины повинни замавляти пиво лишень въ броварѣ:

LAUER BREWING CO.

READING, PA.

Хто хоче справити яку офѣру до своя церкви нехай ся зверне до найсолѣднійшого и найлѣпшого

Руского товариства для выробу и торговлѣ ризъ церковныхъ въ Самборѣ.

ТОВАРИСТВО СЕ МАЕ У СЕБЕ НА СКЛАДѢ:

наплечники, стихари, поясы, обрусы, плитоны, фелоны, епитрахилѣ, образы, плащаницѣ, чаши, лѣхтари, хресты, хоругвы, книги церковнй и взагалѣ всякй рѣчи потрѣбнй до ужитку церковного.

ЯКЪ НАЙДЕШЕВШИ ЦѢНЫ.

При замовленяхъ на бôльше якъ 100 злр. а. в. вôдповѣдный опустъ (рабатъ).

Всѣ рѣчи выкôнченй стисло пôсля приписôвъ гр. кат. обряду. Товаръ приходить на мѣсце призначеня найдальше за мѣсяць вôдъ часу замовленя.

Товаръ высылаесь лишь за попереднымъ присланємъ належитости, або за послѣплатою (C. O. D.).

Адресуйте такъ:

„Товариство для выробу и торговлѣ ризъ церковныхъ“ въ Самборѣ,

AUSTRIA, GALICIA.

9 W. CENTER ST.

SHENANDOAH PA

ФАБРИКАНТЪ

Прапорôвъ (фанъ Хоруговъ, Вôдзнакъ Пасôвъ, Шапокъ для Братствъ

Фана для парады зъ найлѣпшого єдвабу; чотыри и пôвъ черезъ шѣсть и пôвъ стôпъ зô всѣма приборами $25, и 26.75

Прапоры бôльши зъ найлѣпшои матеріи по $32.00 $35.00 $45.00 и $50.00

Пишѣть по цѣнники и по пробу до:

R. H. MORGAN

9 W. Centre St.,

SHENANDOAH, Pa.

Молись, трудись, учись, до СОЮЗА запишись, до читальнѣ ходи, Бога въ сердцю май, ближнього люби, церковь посѣщай, Свободу читай, Русь святу люби, доброму научай ся, грошей не марнуй, въ процеса не вдавай ся. Въ льотерію не грайте, тôлько грôшь щадѣть. Братя! намъ треба „Народного Дому“, ану скиньтесь по центови. Се не забувайте! . . . . Буде зъ васъ.